

Edukologijos mokslo doktorantūros disertacijų tematikos ir galintys joms vadovauti mokslininkai 2024 m. stojimui

Mykolo Romeerio universitetas

Tematikos pavadinimas	Potemės	Galimi vadovai	Trumpas aprašymas (iki 200 žodžių)
Technologijų naujovės mokymui ir mokymuisi Emerging technologies for teaching and learning	Naujų technologijų naudojimas kalbų mokyme(si) (Using new technologies in language teaching and learning); Besimokančiųjų autonomija technologijomis grįstame mokyme(si) (Learner autonomy in technology-enhanced teaching and learning)	Prof. dr. Giedrė Valūnaitė Oleškevičienė	<p>Informacijos perdavimas, naudojant technologijas, daro didelę įtaką mokymui ir mokymuisi. Tai duoda naują postūmį į technologijomis grįsto mokymo ir mokymosi praktiką, reikalaujančią novatoriško požiūrio ir skaitmenines technologijas, siekiant palengvinti tarpininkavimą visais mokymo ir mokymosi proceso aspektais (atsižvelgiant į formalias ir neformalias situacijas). Šioje temoje galime analizuoti kylančias mokslines problemas, susijusias su naujų skaitmeninių technologijų protingu ir tinkamu naudojimu edukacijoje, siekiant ugdyti besimokančiųjų gebėjimus ir savarankiškumą ir plėtoti arba tobulinti pedagogų skaitmeninės/mišriosios pedagogikos kompetenciją. Visa tarptautinė mokslininkų bendruomenė vykdo mokslinius tyrimus šioje srityje ir aktyviai ieško dialogo tarp technologijų kūrėjų, edukologų ir kitų socialinių mokslų atstovų, bandydami rasti sprendimus išylančioms problemoms ir iššūkiams.</p> <p>The transmission of information through technology has a significant impact on teaching and learning. This gives new impetus to technology-based teaching and learning practices, requiring innovative approaches and digital technologies to facilitate mediation in all aspects of the teaching and learning process (both formal and informal). In this topic, we can analyze the emerging scientific issues related to the intelligent and appropriate use of new digital technologies in education in order to develop learners' abilities and independence and develop or improve the competence of educators in digital/blended pedagogy. The entire international community of scientists conducts scientific research in this field and actively seeks dialogue between technology developers, educationalists and representatives of other social sciences, trying to find solutions to emerging problems and challenges.</p>

<p>Edukacinių inovacijų taikymas švietime</p> <p>Application of Educational Innovations in Education</p>	<p>Akademinio konsultavimo aukštojoje mokykloje vaidmuo studijų pasiekimams (The role of academic counselling in academic achievement in higher education)</p>	<p>Prof. dr. Irena Žemaitaitė</p>	<p>Europos bendradarbiavimo švietimo ir mokymo srityje strateginėje programoje „ET 2020“, Valstybės pažangos strategijoje „Lietuva 2030“, mokymasis visą gyvenimą yra minimas kaip vienas pagrindinių veiksnių, užtikrinančių Europos ir Lietuvos visuomenės pasirengimą kaitai bei įgalinančių besimokančios visuomenės kūrimąsi. Statistiniai duomenys rodo, jog Lietuvoje gana didelis procentas suaugusiųjų, turinčių aukštąjį išsilavinimą, tačiau pastaruoju metu didėja skaičius studentų, dėl įvairių priežasčių išsibraukiančių iš studijų. Tai reikalauja naujo požiūrio į konsultavimą ir pagalbos studijų metu suteikimą, panaudojant įvairesnius, technologijomis grįstus metodus ir strategijas (Fahmalatif ir kt., 2021). Edukatoriai jaučiasi nepakankamai pasirengę naudoti technologijas ir įgyvendinti inovatyvias konsultavimo strategijas (Brown ir Warschauer, 2006), neišnaudoja kūrybinio potencialo (Fredriksson ir kt., 2009) ir technologijas dažniausiai taiko vien informacijos perdavimui (Gao ir kt., 2009). Edukacinių inovacijų poreikį suponuoja ir įtraukiojo ugdymo iššūkiai. Vienas jų – stiprinti socialinę įtraukį, kuriant įtraukią bendruomenės kultūrą (Stige ir kt., 2019). Įtraukiosios edukacijos kontekste ryškėja inovatyvių veiklų, projektų, įgalinančių plėtoti asmenų su negalia, kaip bendruomenės narių socialinius ryšius bei santykius bendruomenėse (Gevorgianienė ir kt., 2021), siekiant socialinės įtraukties pažymimas bendruomenės vaidmuo: žmonėms, turintiems tam tikrą funkcinę įvairovę, svarbu mokytis per bendravimą, reikšmingą patirtį ar veiklą, kuri atsiranda įsitraukiant ir sąveikaujant su socialine aplinka. (Narvaez ir kt., 2021). Įvairios socialinės edukacijos formos ir būdai įgalina bendruomenės pereiti nuo emocinės prie kognityvinės empatijos (Buchter, 2022), kuria aplinką, kurioje pripažįstama įvairovė, siekis įgyvendinti socialinį teisingumą ir kitus aspektus, kurių neapima integracija (Medina-Garcia, 2020).</p> <p>The Strategic Framework for European Cooperation in Education and Training "ET 2020", the State Progress Strategy "Lithuania 2030" mention lifelong learning as one of the key factors ensuring the readiness of the European and Lithuanian society for change and enabling the development of a learning society. Statistics show that Lithuania has a relatively high percentage of adults with higher</p>
	<p>Edukacinių inovacijų taikymas kuriant įtraukią bendruomenės kultūrą (Applying educational innovation to create an inclusive community culture)</p>	<p>Prof. dr. Valdonė Indrašienė, prof. dr. Odeta Merfeldaitė</p>	

			<p>education qualifications, but recently there has been an increase in the number of students dropping out of studies for various reasons. This calls for a new approach to counselling and support during studies, using a wider range of technology-based methods and strategies (Fahmalatif et al., 2021). Educators feel underprepared to use technology and implement innovative counselling strategies (Brown and Warschauer, 2006), do not exploit the creative potential (Fredriksson et al., 2009), and tend to use technology only for the transmission of information (Gao et al., 2009). The need for educational innovations is also driven by the challenges of inclusive education. One of them is to strengthen social inclusion by creating an inclusive community culture (Stige et al., 2019). In the context of inclusive education, the role of the community is highlighted in the development of innovative activities, projects that enable the development of social connections and relationships between people with disabilities as community members (Gevorgianienè et al., 2021), and the role of the community is highlighted in the pursuit of social inclusion: it is important for people with certain functional diversity to learn through communication, meaningful experiences or activities, which are the result of engagement and interaction with the social environment. (Narvaez et al., 2021). Different forms and methods of social education enable communities to move from emotional to cognitive empathy (Buchter, 2022), creating an environment that acknowledges diversity, strives for social justice and other aspects that are not covered by integration (Medina-Garcia, 2020).</p>
--	--	--	---

<p>Švietimo vadyba Education Management</p>	<p>Organizacinio atsparumo stiprinimas švietimo įstaigose (Strengthening organisational resilience in educational institutions)</p> <p>Vadovavimo kompetencijų vystymas ir organizacinio atsparumo stiprinimas (Development of leadership competences and building organisational resilience)</p>	<p>Prof. dr. V. Indrašienė, doc. dr. T. Butvilas</p>	<p>Vadovavimo kompetencijų vystymo ir organizacinio atsparumo stiprinimo iššūkių valdymas yra esminis veiksnys šiuolaikinės švietimo organizacijos sėkmei.. Vadovavimo kompetencijos organizacijoje vystomos pagal tai, kokie gebėjimai ir įgūdžiai yra reikalingi išorinei aplinkai, konkurencingumui (Luhova et al., 2021), tačiau pažymima, kad tai, kas tinka vienai organizacijai, gali netikti kitai (Yukl, 2013), o vadovai turi nuolat mokytis ir tobulėti (Avolio & Luthans, 2006). Organizacinio atsparumo stiprinimo poreikį pažymi Ducheck (2020) ir Sanchez et al. (2021), atkreipiamas dėmesys, kad organizacinio atsparumo stiprinimas – tęstinis procesas, reikalaujantis formalios vadovo galios ir profesionalumo (Prayag et al., 2020). Šiandienos sparčiai besikeičiančiame ir neapibrėžtame tiek valstybiniame, tiek ir verslo sektoriuose organizacijos susiduria su daugybe iššūkių.. Siekiant sėkmingai įveikti šiuos iššūkius, tampa vis labiau akivaizdu, jog reikia stiprinti organizacinį atsparumą ir ugdyti vadovų kompetencijas (Johnson & Lee, 2020). Atsparumas ir vadovavimo kompetencijos yra pagrindiniai organizaciniai gebėjimai, nukreipti į organizacijos pažangą. Tai leidžia organizacijoms atlaikyti įtampą, nuolat diegti naujoves ir greitai prisitaikyti prie pokyčių. Todėl organizacinis atsparumas gali būti svarbus tvaraus konkurencinio pranašumo šaltinis švietimo organizacijoje ir turėtų būti sąmoningai plėtojamas. Tačiau reikia daugiau žinių apie tai, kaip veikia organizacijos atsparumas ir kaip jį galima plėtoti. Sėkmingai įveikiant iššūkius, susijusius su šiais procesais, švietimo organizacijos gali užtikrinti tvarią sėkmę ir klestėjimą.</p> <p>Managing the challenges of developing management competencies and strengthening organizational resilience is a key factor in the success of modern educational organizations. Management competencies are developed in an organization based on the abilities and skills required by the external environment and competitiveness (Luhova et al., 2021). However, it is noted that what works for one organization may not work for another (Yukl, 2013), and leaders must constantly learn and develop (Avolio & Luthans, 2006). The need to strengthen organizational resilience is noted by Ducheck (2020) and Sanchez et al. (2021). It is emphasized that strengthening</p>
---	---	--	--

			<p>organizational resilience is an ongoing process that requires formal leadership power and professionalism (Prayag et al., 2020). In today's rapidly changing and uncertain environment, both public and private sector organizations face a multitude of challenges. To successfully overcome these challenges, it is becoming increasingly clear that there is a need to strengthen organizational resilience and develop leadership competencies (Johnson & Lee, 2020). Resilience and leadership competencies are key organizational capabilities that are directed towards organizational advancement. They allow organizations to withstand stress, constantly innovate, and quickly adapt to change. Therefore, organizational resilience can be an important source of sustainable competitive advantage in educational organizations and should be consciously developed. However, more knowledge is needed on how organizational resilience works and how it can be developed. By successfully overcoming the challenges associated with these processes, educational organizations can ensure sustainable success and prosperity.</p>
--	--	--	--